

godkendt ordning. Bestemmelsen er sat ind for at undgå dobbeltdekning af udenlandske arrangørers salg af rejser på det danske marked. Herved sikres, at der i rejsegarantifondloven sker anerkendelse af de i henhold til pakkerejsedirektivet andre etablerede ordninger i EU/EØS. Rejsegarantifondens forpligtelse til at yde bistand til kunder hos en formidler for en udenlandsk arrangør er ikke betinget af, at der faktisk er dækning i den udenlandske ordning.

Stk. 9 svarer til den gældende lovs § 6, stk. 5.

Den gældende lovs § 6, stk. 4, om at fondens bestyrelse efter omstændighederne kan tillade, at garanti stilles på anden måde, er ikke gentaget. Det fremgik af bemærkningerne til det daværende lovforslag, at der herved navnlig var tænkt på den af statsinstitutionen DSB udøvede rejsebureauvirksomhed. Det er nu hensigten, at der for så vidt angår kravet om garantistillelse ikke skal være forskel på privat og offentlig drevet virksomhed.

Til § 9

Terminologien i forslaget er ændret i forhold til den gældende rejsegarantifondlov, idet der ikke længere er tale om garantibidrag, men om bidrag, hvilket bedre svarer til almindelig forståelse af udtrykket, idet det ikke vedrører garanti. Beløbet skal indbetales til fonden og bidrage til opbygning af dens formue.

Bidragets størrelse opretholdes uændret til 5 kr. pr. rejsearrangement. Det er forudsat, at fonden med dette bidrag fortsat vil kunne konsolidere sig, når de øvrige ændringer, som forslaget indebærer er blevet indarbejdet. Nærmere regler om bidragspligten kan fastsættes efter § 23.

Til § 10

Fondens bestyrelse udvides fra 3 til 5 medlemmer. Gennem mange år har det været praksis, at stedfortræderne for medlemmerne fast deltog i bestyrelsesmøderne. Det er derfor fundet hensigtsmæssigt i loven at udvide bestyrelsen. En stedfortræder udpeges for formanden.

Til § 11

I stedet for den gældende lovs frist på 3 måneder er det fastsat, at bestyrelsen inden 6 måneder efter et kalenderårs udløb afgiver regnskab for det forløbne år med beretning om fondens virksomhed. Regnskabet revideres af Rigsrevisionen.

Til § 12

Denne bestemmelse svarer til den gældende lovs § 11. Fondens vedtægter og bestyrelsens forretningsorden skal godkendes af erhvervsministeren. Denne beføjelse vil i medfør af § 23, stk. 5, kunne delegeres til en styrelse.

Til § 13

Oplysningspligten over for fonden er ikke begrænset til registreringspligtige arrangører eller formidlere. Fonden kan kræve alle oplysninger, der skønnes nødvendige for at undersøge, om loven overholdes eller for nærmere at undersøge, om der i en konkret situation er risiko for, at fonden lider tab. Fondens kan og bør endvidere kræve dokumentation for de oplysninger, som den modtager. Fx. kan der være tale om, at en formidler skal kunne dokumentere, at vedkommende har indgået en formidlingskontrakt med en arrangør.

Bestemmelsen skal sammenholdes med § 23, stk. 1, hvorefter erhvervsministeren kan fastsætte regler om revisorbekræftelse af garanti og bidragspligtens omfang.

Det er tanken i medfør af bestemmelsen at fastsætte regler om, at rejsegarantifonden i særlige tilfælde kvartalsvist kan kræve indberettet en rejsearrangørs omsætning med revisorbekræftelse med henblik på at sikre, at fornøden garanti stilles.

Det følger af bestemmelsen i § 17, stk. 1, at en rejsearrangørs registrering normalt skal slettes, såfremt han ikke på forlangende meddeler de krævede oplysninger.

Overtrædelse af bestemmelsen er strafbar jf. § 25, stk. 1, nr. 2 og 3.

Til § 14

Bestemmelsen er ny og erstatter sammen med § 8, stk. 7 den nugældende lovs § 7a.

Bestemmelsen i § 7a var oprindeligt tænkt anvendt på folkelige foreninger, der undtagelsesvis måtte anses som arrangører af pakkerejser, men som ikke udøver erhvervs-mæssig virksomhed med henblik på opnåelse af en økonomisk gevinst. Desuden var bestemmelsen tænkt anvendt på arrangører af arrangementer solgt i nærområdet, bl.a. hoteller og kroer. Skoler, sportsklubber og almennyttige foreninger kunne ligeledes tænkes undtaget. Disse formål varetages nu af bestemmelserne i § 8, stk. 7, og § 14.

Bestemmelserne i *stk. 1* giver fonden adgang til at fastsætte regler om at undtage rejsearrangører og formidlere for garantistillelse og bidragspligt. Bestemmelsen forudsættes anvendt, hvor risikoen for